Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2026)0167

Cererea de ridicare a imunității deputatului Alvise Pérez

Decizia Parlamentului European din 19 mai 2026 privind cererea de ridicare a imunității deputatului Alvise Pérez (2025/2236(IMM))

Parlamentul European,

– având în vedere cererea de ridicare a imunității deputatului Alvise Pérez (Luis Pérez Fernandez), transmisă de Curtea Supremă a Spaniei prin scrisoarea din 31 octombrie 2025 în legătură cu o procedură penală și comunicată în ședința plenară din 12 noiembrie 2025,

– având în vedere că se consideră că deputatul Alvise Pérez a renunțat la dreptul de a fi audiat, în conformitate cu articolul 9 alineatul (6) din Regulamentul de procedură,

– având în vedere articolele 8 și 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct,

– având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 21 octombrie 2008, 19 martie 2010, 6 septembrie 2011, 17 ianuarie 2013 și 19 decembrie 2019[1],

– având în vedere articolul 71 alineatele (1) și (2) din Constituția Spaniei,

---

[1] Hotărârea Curții de Justiție din 21 octombrie 2008, Marra/De Gregorio și Clemente, C-200/07 și C–201/07, ECLI:EU:C:2008:579, Hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010, Gollnisch/Parlamentul, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, Hotărârea Curții de Justiție din 6 septembrie 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543, Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2013, Gollnisch/Parlamentul, T-346/11 și T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23, Hotărârea Curții de Justiție din 19 decembrie 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

– având în vedere articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (1) și articolul 9 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A10-0129/2026),

A. întrucât, prin scrisoarea din 31 octombrie 2025, președintele Curții Supreme a Spaniei a transmis o cerere de ridicare a imunității lui Alvise Pérez, deputat în Parlamentul European ales în Spania, în legătură cu presupuse infracțiuni săvârșite în 2024;

B. întrucât în cerere se arată că, între 7 aprilie și 27 mai 2024, Alvise Pérez ar fi menținut legături cu un consilier care acționează în numele unor persoane fizice și juridice în vederea obținerii unor avantaje economice prin intermediul unor mecanisme de optimizare fiscală cu scopul de a crea un „portofoliu” destinat atragerii de fonduri pentru finanțarea campaniei electorale a partidului politic fondat de dl Alvise Pérez, denumit „Se Acabó La Fiesta”; întrucât, potrivit cererii, consilierul care a creat acest „portofoliu” i-ar fi plătit, cu titlu de avans, suma de 100 000 EUR lui Alvise Pérez pentru partidul politic respectiv, în vederea alegerilor europene; întrucât presupusele fapte sunt susceptibile să constituie infracțiuni de finanțare ilegală a unui partid politic în sensul articolului 304a alineatul (1) din Codul penal spaniol, precum și o infracțiune electorală în temeiul articolului 149 alineatul (1) din Legea organică spaniolă nr. 5/1985 din 19 iunie 1985 privind sistemul electoral general; întrucât procedura de investigare a fost inițiată prin ordonanța din 20 septembrie 2024;

C. întrucât Alvise Pérez a fost ales în Parlamentul European la alegerile europene din iunie 2024 și, prin urmare, nu era deputat în Parlamentul European la data săvârșirii presupuselor infracțiuni;

D. întrucât presupusele infracțiuni nu constituie o opinie sau un vot exprimat de deputatul Alvise Pérez în cadrul exercitării funcțiilor sale în sensul articolului 8 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, iar cererea subsecventă de ridicare a imunității sale nu are legătură cu o opinie sau un vot exprimat de acesta;

E. întrucât articolul 9 primul paragraf litera (a) din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene prevede că, pe durata sesiunilor Parlamentului European, deputații în Parlamentul European beneficiază, pe teritoriul național, de imunitățile recunoscute membrilor Parlamentului propriului stat membru;

F. întrucât articolul 71 alineatele (1) și (2) din Constituția Spaniei prevede următoarele:

„1. Deputații și senatorii beneficiază de inviolabilitate în ceea ce privește opiniile exprimate în cadrul exercitării funcțiilor lor.

2. Pe durata mandatului lor, deputații și senatorii beneficiază de asemenea de imunitate și nu pot fi arestați decât în caz de flagrant delict. Aceștia nu pot fi inculpați sau puși sub urmărire penală fără autorizarea prealabilă a camerei legislative din care fac parte.”;

G. întrucât scopul imunității prevăzute în Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene este acela de a proteja Parlamentul și pe deputații săi de proceduri judiciare inițiate în legătură cu activitățile desfășurate în cadrul exercitării funcțiilor parlamentare și care nu pot fi disociate de aceste funcții;

H. întrucât, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură, imunitatea parlamentară nu este un privilegiu personal al deputatului, ci o garanție a independenței Parlamentului în ansamblu și a deputaților săi;

I. întrucât, în speță, Parlamentul nu a putut stabili existența *fumus persecutionis*, și, cu alte cuvinte, nu rezultă că intenția care stă la baza procedurii judiciare în cauză este de a prejudicia activitatea politică a lui Alvise Pérez în calitatea sa de deputat în Parlamentul European și, prin urmare, independența Parlamentului;

J. întrucât, pe de o parte, Parlamentul nu poate fi asimilat unei instanțe judecătorești și, pe de altă parte, în contextul unei proceduri de ridicare a imunității, deputatul în cauză nu poate fi considerat „persoană acuzată”[2],

1. hotărăște să ridice imunitatea deputatului Alvise Pérez;

2. încredințează Președintei sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei competente, autorității competente a Regatului Spaniei și deputatului Alvise Pérez.

---

[2] Hotărârea Tribunalului din 30 aprilie 2019, Briois/Parlamentul, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.